Neue Folge V, Lüübek, 1922), milledes autor jälgib Hansa-Vene kaubanduse kujunemist ja arengut, Vana-Liivimaa linnade osa Novgorodi kontori valitsemisel, transiitkaubanduse reguleerimisel jm.

H. S e p p, L. K. G. („Ajalooline Ajakiri" 1931, nr. 3); R. S a l o m o n, L. K. G. [„Zeitschrift für Osteuropäische Geschichte", kd. V (Neue Folge, kd. I) 1931, lk. 477—483]. *H. S.*

* **GOLTZ, Gustav Adolph Joachim Rüdiger v. d.,** krahv, kindral, on toiminud viimaseil a-il Saksa ohvitseride riikliku liidu juhina; ta on avaldanud memuaarilise sisuga teose „Als politischer General im Osten (Finnland und Baltikum) 1918 und 1919" (Leipzig, 1936). Eestikeelses tõlkes ilmus ta töö „Minu missioon Soomes ja Baltikumis" (Tartu, 1937).

E. L a a m a n, Eesti iseseisvuse sünd I—VI (1936—38), lk. 444, 472, 479, 514, 540 jj.; Eesti Vabadussõda 1918—1920 I (1937), lk. 141, 445, 446. *T.*

GONSIOR, Jacob Johann, Tallinna magistraaditegelane, Gonsiori-asutise looja, sünd. 3. I 1794 vkj. Tallinnas kaupmehe pojana, õppis Tartu ülikoolis õigusteadust 1813—16, oli pärast seda Tallinna magistraadi-advokaat, ühtlasi advokaat ülem-maakohtu ja Eestimaa kub.-valitsuse juures, a-st 1828 Tallinna magistraadi juures raehärra-literaat; surn. 29. III 1865 vkj. Tallinnas. — Magistraadi tööde kõrval oli G. ms. 1836 Peterburis tööd alustanud balti provintsiõiguse revideerimise komisjoni liige Tallinna esindajana. G-i testamendi alusel loodud ja tänini teotsenud „J. Gonsior'i asutise" tegevuskapitaliks jättis G. kogu oma varanduse, millest on jäänud järele kinnisvaru koguväärtuses üle 450 000 kr. Asutist juhtiv 18-liikmeline kuratoorium Tallinna linnapea juhatusel on tarvitanud kapitali protsente vaeste, eriti laste eest hoolitsemiseks, vaatamata abivajaja seisusele, rahvusele ja usutunnistusele. A-st 1938 töötab „J. Gonsior'i asutis" sihtasutisena.

H. H r a d e t z k y, Schüler-Verzeichnis (1931); TLA-st saadud andmed. *J. O.*

GORI, vt. **AGORI.**

GOUGH, Hubert, sir, Briti kindral, sünd. 12. VIII 1870 ukj. Londonis, õppis Eton'is, võttis osa buuride sõjast 1899—1902, Maailmasõjast Prantsusmaal ja Flandrias 1914—18 diviisi- ja viimaks armeeülemana. Ta oli liitriikide missiooni juhiks Balti riikides 1919, läks erru kindrali auastmes 1922 ja on sest ajast Inglismaal direktorina tegev majanduslikes ettevõtteis. — Jõudnud liitriikide missiooni juhina Tallinna 12. VI 1919 ukj., muutis G. ära liitlaste sõjaväeliste esindajate otsuse, et Eesti ja Läti (A. Niedra) väed peavad kumbki asuma oma rahvuspiiridele. Selle asemel G. nõudis Ieriki (Ramotzki) raudteesõlme andmist Eesti vägede kätte ning Landeswehr'i tagasitõmbumist. Nüüd järgnes G. R. v. d. Goltz'i (vt.) pealetung Võnnu all, Eesti vastupealetung ja Landeswehr'i lüüasaamine; siis korraldas G. 27. VI s. a. Läti peaministri K. Ulmanis'e laevalt maabumise ja tegevusse astumise Liepājas (Liibavis) ja 3. VII vaherahu Strasdu (Strasdenhof'i) mõisas Eesti-Läti ja Saksa vägede vahel, nõudis augusti alguses kindral N. N. Judenitš'ilt (vt.) ja Eestilt aktiivset koostööd enamlaste vastu ning laskis seks otstarbeks oma staabiülemal kindral Frank Graham Marsh'il organiseerida 12. VIII Tallinnas Loode-Vene valitsuse, kes tunnustas Eesti iseseisvust. Kui aga Vene valgete juhid ja Prantsusmaa avaldasid sel puhul protesti, kutsuti G. Baltimaalt ära. Ta sõitis augusti lõpul Pariisi nõutama Eesti iseseisvuse tunnustamist, mis tal aga ei õnnestunud. G. on Eesti Vabadusristi kavaler.

Isikl. saadud andmed; Who's Who? (1937); E. L a a m a n, Eesti iseseisvuse sünd I—VI (1936—38), lk. 449, 509, 533, 562, 564 jj. *E. L.; J. O.*

GRAHL, Andreas Traugott, luuleharrastaja ja helilooja, sünd. 1745. a. paiku Dresdenis, õppis 1766—68 Leipzigi ülikoolis õigus- ja usuteadust ning esines üliõpilaspõlves ja hiljeminigi tenorilauljana kontsertidel. Toiminud pikemat aega (1770-ndail a-il ja ka veel a. 1784) koduõpetajana Eestimaal, siirdus G. Moskvasse, kus suri pärast 1786. a. (aeg teadmata). — Eestimaal tegeles G. ka eesti luule ja rahvamuusikaga. Oma noodiraamatuis „Oden und Lieder in Musik gesetzt" (Leipzig, 1779) ja „Lieder und Handsachen für das Klavier und den Gesang" (*ibid.*, 1784; sellest on teada üks eksemplar Preisi riigiraamatukogus Berliinis) avaldas ta noodistusi ja laule ka eesti aineil, viimascs